

LECTURA

Súper PEPO i el cas de l'embrutador misteriós

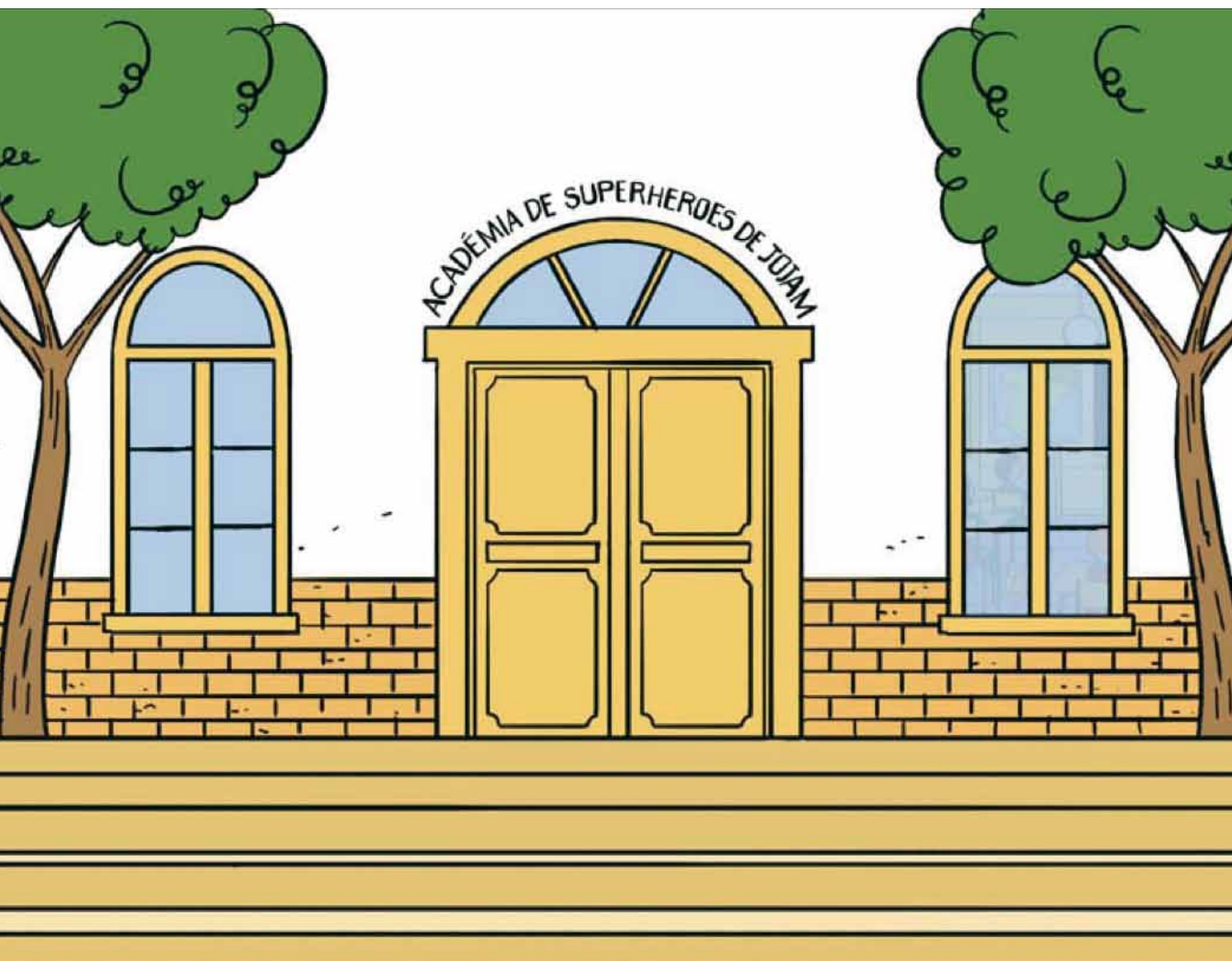

“Avui és un dia important, futures i futurs Superherois. Teniu al davant una feina dura. És el vostre últim curs a l’Acadèmia de Jotam, i després de graduar-vos haureu d’aplicar els vostres coneixements en el món real.

De vegades cometreu errors, però no oblideu que els autèntics Superherois no són els que mai no s’equivoquen, sinó els que quan s’equivoquen saben reconèixer-ho i busquen una solució.”

Quan la directora de l’Acadèmia va acabar el seu discurs, les cames em van començar a tremolar. Em vaig posar tan nerviós que vaig creure que no tindria forces per aixecar-me de la cadira! L’últim curs en l’Acadèmia de Superherois! Quina responsabilitat!

M’amoïnava no adonar-me de qui podia necessitar ajuda o no saber com ajudar. Tanmateix, el que vaig aprendre aquell any em va servir per no tornar a sentir-me espantat, i ho he aplicat sempre en totes les meves missions: **un autèntic Superheroi mai actua en solitari.**

Us explicaré el que em va passar fa unes setmanes:

A mi m'encanten els llibres de detectius, com recopilen totes les pistes i pensen i pensen fins que esbrinen què ha succeït i qui ho ha fet. És tan emocionant! Per a mi, el seu treball és semblant al nostre, al dels autèntics Superherois, sempre pendents del que passa, analitzant el que veiem... i actuant quan ho hem entès tot.

Sense esperar-ho, els meus amics i jo vam haver d'investigar un cas. Resoldre'l ens va costar molt, però ho vam aconseguir perquè formem un bon equip!

Fa unes quantes setmanes, mentre estava assegut en un banc del parc llegint l'última aventura del detectiu Serlo Gómez, vaig sentir que una dona deia:

- **Aquest parc cada vegada està més brut! Qui seran els responsables? Quina vergonya!**

En escoltar aquestes paraules el meu cervell de detectiu es va activar. Havia d'esbrinar més coses sobre aquell cas que tenia davant dels ulls! Vaig tancar el llibre, vaig treure el meu Quadern de Pistes i vaig començar la investigació.

De seguida vaig adonar-me que les coses eren pitjor del que havia imaginat. El primer que vaig descobrir va ser que a tot el parc hi havia un munt de papers i plàstics escampats per terra i moltes papereres buides envoltades d'escombraries.

- Haurà estat un equip entrenant al “bàsquet-brut”?

Un tros de palmera de xocolata va cridar la meva atenció:

- Vet aquí. Els culpables, a més de bruts, malbaraten aliments. Fa poca estona que han marxat, perquè encara no hi ha formigues, i això que són molt ràpides detectant menjar.

Vaig mirar al voltant però no vaig veure ningú, i llavors vaig decidir anar cap a la zona del rierol. Pel camí vaig veure munts d'excrements de gos.

Quan vaig arribar em vaig trobar amb el desastre... en el fons s'acumulaven deixalles de tot tipus, sobretot llaunes!

I un dels indicis més terribles: piles gastades! Vaig repassar les meves anotacions molt preocupat:

- Papers i plàstics per terra; excrements de gos; menjar desaprofitat; aigua contaminada. Això és el treball d'un autèntic professional! Necessito els meus apunts de l'Acadèmia!

Vaig anar a casa i vaig agafar el meu Quadern. Vaig passar les pàgines de pressa i allà estava! El Tema 3: Els Supermalvats. Els principals enemics d'un autèntic Superheroi! La profe ens havia lliurat, a més, les fitxes de cadascun d'ells, amb tota la informació sobre els seus objectius i la seva manera d'actuar. Ho vaig estudiar a fons. L'endemà vaig arribar al col·le el primer; havia d'explicar-ho tot als meus amics i amigues, em calia la seva ajuda!

En el grup tenim una contrasenya secreta per convocar reunions d'urgència. Si la sentim o la veiem sabem que es tracta d'un assumpte de la màxima importància. Durant la primera classe vaig passar a tots i totes un full: Reunió al pati. Codi “Delta 5”.

- Què passa, Pepo? -va preguntar l'Emma- Per què has activat el Delta 5?
- És molt greu? Estem preocupats -va dir la Irene.
- Sí, explica'ns-ho ja! Estem molt intrigats -va dir l'Ignasi.
- Un dels Supermalvats n'està fent de les seves. Ha omplert el nostre parc d'escombraries i ha contaminat el rierol. Hem d'identificar-lo i aturar-lo -vaig dir.
- Un dels superquè? -va dir l'Emma.

Els vaig explicar tot allò que havia esbrinat i els vaig parlar dels Supermalvats. Vaig penjar les seves fitxes a la pissarra, com fan en les sèries de la tele:

- Els Supermalvats són sis. Repassarem com actua cadascun i així localitzarem el nostre culpable.

Els tres m'escoltaven amb molta atenció i prenien notes en els seus quaderns:

- Primera sospitosa: la Fada Ry Keza. Recorre el planeta en el seu cotxe Kpital, absorbint la riquesa del món i generant desigualtat allà on passa.
- Quina malvada! -va dir la Irene-. El que fa és horrible, però no crec que estigui relacionada amb el desastre del parc.

Tots hi estàvem d'acord.

- Següent sospitós: Capità Malbaratament. El seu objectiu és aconseguir que milions de persones no mengin cada dia. Amb el seu potent aspirador Corcat s'empassa tones d'aliments, que expulsa en forma d'escombraries.
- Un moment, ell podria ser el responsable! -va dir l'Ignasi-. Has dit que hi havia restes de menjar per terra.
- És cert que vaig trobar algunes restes d'aliments, però eren molt poques, crec que necessitaríem proves més evidents per pensar que és ell. Què us sembla si continuem coneixent la resta? Segur que això ens ajuda.
- El següent es diu Petrolex, i tracta de convence'ns que podem utilitzar, sense límits, els recursos que la Terra ens ofereix i que ho contaminem tot al nostre pas.
- Tot! -va dir l'Emma-. Això inclou els nostres boscos, els nostres mars, els nostres rius... els nostres parcs!

Tots ens vam mirar amb els ulls oberts com taronges:

- Ho tenim! -va dir l'Ignasi-. Ell és el nostre Supermalvat!
- Però n'hi ha més. Els Supermalvats mai no actuen sols, necessiten l'ajuda d'altres per dur a terme les seves accions -vaig dir.

Ho havíem trobat, però no sabíem què havíem de fer per detenir-lo i recuperar el nostre parc!

- La meva profe de l'Acadèmia de Superherois ens ajudarà -vaig dir.

Aquella tarda, mentre li ho explicava tot, ella em va escoltar molt seriosa. En acabar em vaig quedar mirant-la:

- Molt bé, Pepo. Heu identificat correctament el Supermalvat amb qui ens enfrontem. I què penses fer, ara?

- Com? Però, profe... això és el que havia vingut a preguntar-te!

- Ah, no, Pepo! Ja estàs en l'últim any d'Acadèmia. A partir d'ara has d'enfrontar-te als problemes per tu mateix, posant en pràctica tot el que has après aquests anys.

- Ja ho sé, profe, però de vegades no és gens fàcil.

Tornava a casa abstret mentre em menjava una mandarina. Tenia un munt de peles a la mà i no veia cap paperera, així que les vaig llençar al forat d'un arbre.

- Escolta, nen! -em va cridar una senyora molt empipada-: les peles de mandarina no es llencen a terra!

Em vaig girar i vaig voler dir-li que no veia papereres, i que aquí no molestaven i que eren biodegradables, i que... Vaig sentir molta vergonya: no tenia excuses. Quin desastre de Superheroi que sóc!

L'endemà, al principi de la classe, va ser l'Ignasi qui ens va enviar un codi Delta 5. Semblava molt preocupat. Quan vam sortir al pati, ens ho va explicar:

- Ahir vaig estar pensant en Petrolex, i sobretot en els seus còmplices. Llavors vaig recordar que, moltes vegades, el meu cosí i jo llencem llaunes al rierol del parc i juguem a enfonsar-les amb pedres -va dir.

- I jo volia explicar-vos que no sempre recullo les caques de la meva gossa Noa quan la trec a passejar -va dir l'Emma.

Jo també vaig explicar allò de les mandarines. Quina colla!, vaig pensar. I en aquest moment vaig trobar la resposta que buscàvem.

- Vet aquí! -vaig dir-. Comportaments com els nostres són els que han ajudat que el parc estigui així. Nosaltres som els còmplices de Petrolex!, gràcies a nosaltres ha aconseguit els seus objectius!

- Llavors, què fem? -va preguntar l'Ignasi.

- Tothom ha de conèixer Petrolex, com és de perillós i de quina manera el fem més fort. Sense la nostra ajuda mai no aconseguirà el que es proposa -va dir la Irene.

Vam recórrer totes les classes del col•le explicant a tots i totes el que havíem descobert i la situació en què estava el nostre parc i, tots junts, vam iniciar una campanya d'informació al barri.

Ens vam dividir per grups i vam "folrar" el parc amb la imatge de Petrolex, vam explicar a tothom que vam trobar qui era i com, sense saber-ho, moltes vegades estàvem col•laborant amb ell.

A més, vam animar tothom a unir-se, el dissabte següent, a la nostra "Operació L" per netejar el parc i recuperar els seus espais.

Van participar-hi moltes persones i vam aconseguir millorar les coses, encara que també vam descobrir que Petrolex no és un enemic fàcil de vèncer i que necessitàvem més temps per aconseguir reparar tot el dany que havia causat en el nostre parc. Bé, gràcies a la nostra ajuda, no podem oblidar-ho!

Aquest any he acabat els meus estudis en l'Acadèmia de Superherois de Jotam, i he après a reconèixer quins són els adversaris d'un autèntic Superheroi i com els ajudem a aconseguir els seus objectius. Però, i això és el més important, he descobert que un autèntic Superheroi mai no actua sol. Ningú pot assolir grans èxits sense la col•laboració dels altres.

Si has d'enfrontar-te a una missió molt difícil, alia't amb els que cerquen el mateix que tu. A més, descobriràs que són més dels que creies! El món real està ple d'autèntics Superherois amb poders per canviar-lo ajudant els altres!

Uneix-te a nosaltres, futur Superheroi i futura Superheroïna!

